

ЕВРОПЕЙСКИ НАДЗОРЕН ОРГАН ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните относно инициатива на Кралство Белгия, Република България, Федерална република Германия, Кралство Испания, Френската република, Великото херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Словения, Словашката република, Италианската република, Република Финландия, Португалската република, Румъния и Кралство Швеция с оглед на приемането на Решение на Съвета относно засилване на трансграничното сътрудничество, по-специално в борбата срещу тероризма и трансграничната престъпност

(2007/C 169/02)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 286 от него,

като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално член 8 от нея,

като взе предвид Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽²⁾, и по-специално член 41 от него,

ПРИЕ СЛЕДНОТО СТАНОВИЩЕ:

I. Предварителни бележки

Инициативата и становището на ЕНОЗД

1. През февруари 2007 г. 15 държави-членки поеха инициативата с оглед на приемането на решение на Съвета относно засилване на трансграничното сътрудничество, по-специално в борбата срещу тероризма и трансграничната престъпност ⁽³⁾. Тази инициатива засяга въпроси, свързани с обработката на лични данни. Европейският надзорен орган по защита на данните отговаря за предоставянето на консултации по отношение на инициативата, тъй като това спада в рамките на поверените му задачи, по специално по силата на член 41 от Регламент (ЕО) № 45/2001. ЕНОЗД издава настоящото становище *ex officio*, тъй като ЕНОЗД не е получавал искане за консултация ⁽⁴⁾. Според ЕНОЗД настоящото становище следва да бъде упоменато в преамбюла на решението на Съвета ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

⁽³⁾ Държавите-членки са споменати в заглавието на настоящото становище. Инициативата бе публикувана на 28 март 2007 г. в ОВ С 71, стр. 35.

⁽⁴⁾ Съгласно член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 Комисията е задължена да проведе консултации с ЕНОЗД при приемането на законодателно предложение във връзка със защитата на правата и свободите на лицата по отношение на обработката на лични данни. В случай на инициатива от страна на една или повече държави-членки, това задължение не се прилага; консултирането с ЕНОЗД на тези държави-членки е по техен избор.

⁽⁵⁾ Съгласно практиката на Комисията при други (неотдавнашни) случаи. Вж. последно становище на ЕНОЗД от 12 декември 2006 г. относно предложенията за изменение на финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности, и правилата за прилагането му (COM(2006) 213 окончателен и SEC(2006) 866 окончателен), публикуван на: www.edps.europa.eu

История и съдържание на сегашната инициатива

2. Историята на тази инициатива е уникална в рамките на сътрудничеството в третия стълб. Инициативата цели да доведе до прилагането на основните части от Договора от Прюм, подписан на 27 май 2005 г. от седем държави-членки ⁽⁶⁾, във всички държави-членки. Тези основни части вече са ратифицирани от някои от тези седем държави-членки, докато други от тези държави-членки са в процес на ратификация. Следователно е ясно, че същността на тези основни части не следва да се променя ⁽⁷⁾.
3. Според съображенията инициативата трябва да бъде разглеждана като приложение на принципа на достъпността, представен в Програмата от Хага от 2004 г. като новаторски подход към трансграничния обмен на информация в правоприлагането ⁽⁸⁾. Инициативата се представя като алтернатива на предложението за рамково решение на Съвета относно обмена на информация съгласно принципа на достъпността, по който ЕНОЗД представи становището си на 28 февруари 2006 г. ⁽⁹⁾, който не бе обсъден в Съвета с оглед на приемането му.
4. Инициативата възприема фундаментално различен подход в сравнение с гореспоменатото предложение за рамково решение на Съвета. Ако това предложение предвижда пряк достъп до налична информация, то инициативата цели непряк достъп чрез справочна информация. Освен това инициативата изисква от държавите-членки да събират и съхраняват определен вид информация, дори и ако такава все още не е налична в националната правосъдна система.
5. В инициативата се поставя важен фокус върху обмена на биометрична информация между полицията и съдебните власти на държавите-членки, и по-специално данни от файлове с ДНК анализ и автоматизирани системи за дактилоскопична информация (системи, съдържащи пръстови отпечатъци ⁽¹⁰⁾).
6. В инициативата е включена глава 6, озаглавена „Общи положения за защита на данните“. Тази глава съдържа редица разпоредби за защита на данните, които са пригодени към специфичното естество на обмена на данните, който се урежда от документа ⁽¹¹⁾. Глава 6 също така се позовава на Конвенция 108 на Съвета на Европа ⁽¹²⁾ и свързаните документи на Съвета на Европа като обща рамка за защита на данните при отсъствието на прието рамково решение на Съвета относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси ⁽¹³⁾.

II. Фокус на становището на ЕНОЗД

7. Настоящото становище ще вземе предвид уникалния характер на инициативата, и по-специално факта, че не се предвиждат значителни изменения в същността на разпоредбите. Ето защо ЕНОЗД ще се съсредоточи върху редица от по-общите въпроси, свързани с инициативата и нейния контекст. Измененията, които ЕНОЗД предлага, основно целят да подобрят текста без да изменят самата система за обмен на информация.
8. Първият въпрос е от процедурен характер. Инициативата загатва, че малък брой държави-членки определят политическия избор на всички държави-членки в област, регулирана от разпоредби на Договора за ЕС, по-специално дял VI от Договора за ЕС (третия стълб). Не се следват процедурите на засилено сътрудничеството съгласно дял VI.
9. Вторият въпрос е свързан с принципа за достъпността. Въпреки че инициативата трябва да бъде разглеждана като приложение на този принцип, тя не води до достъпността като такава, ами е стъпка напред към достъпността на информацията в правоприлагането отвъд границите на държавите-членки. Част е от един подход за предприемане на действия в конкретни случаи, целящ да улесни обмена на информация за целите на правоприлагането.

⁽⁶⁾ Договор от 27 май 2005 г. между Кралство Белгия, Федерална република Германия, Кралство Испания, Френската република, Великото херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия и Република Австрия относно засилване на трансграничното сътрудничество, по-специално в борбата срещу тероризма, трансграничната престъпност и нелегалната имиграция.

⁽⁷⁾ Вж. точка 15 по-долу.

⁽⁸⁾ Програмата от Хага за укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз, одобрена от Европейския съвет на 5 ноември 2004 г.

⁽⁹⁾ COM(2005) 490 окончателен. Становището на ЕНОЗД е публикувано в ОВ С 116, 17.5.2006 г., стр. 8.

⁽¹⁰⁾ В настоящото становище ще се използва по-широко разпространения термин „пръстови отпечатъци“ вместо „дактилоскопични данни“, термина, използван в инициативата.

⁽¹¹⁾ Вж. съображение 17 от инициативата.

⁽¹²⁾ Конвенция на Съвета на Европа за защита на физическите лица по отношение на автоматизираната обработка на лични данни от 28 януари 1981 г.

⁽¹³⁾ Вж. по-нататък част VII от настоящото становище.

10. Третият въпрос може да се дефинира като въпрос за пропорционалността. Трудно е да се оцени дали разпоредбите на инициативата за решение на Съвета са оправдани от нуждата за борба срещу тероризма и трансграничната престъпност. ЕНОЗД припомня, че Конвенцията от Прюм е създадена като „лаборатория“ за трансграничен обмен на информация, по-специално файлове с ДНК анализ и пръстови отпечатащи. Въпреки това сегашната инициатива е представена преди действителното прилагане в практиката на експериментите с обмена ⁽¹⁴⁾.
11. Четвъртият въпрос е свързан с използването на биометрични данни. Инициативата изисква събиране, съхранение и (ограничен) обмен на файлове с ДНК анализ и пръстови отпечатащи. Използването на тези биометрични данни при правоприлагането води до специфични рискове за субектите на данни и изисква допълнителни предпазни мерки, за да се защитят техните права.
12. Петият въпрос следва от факта, че решението на Съвета следва да се основава на подходяща обща рамка за защита на данните в третия стълб, която все още не е реализирана на ниво ЕС. В настоящото становище ЕНОЗД ще илюстрира значението на такава обща рамка като *condicio sine qua non* за обмена на лични данни от правоприлагащите органи въз основа на сегашната инициатива.

III. Процедурата и правната основа

13. Често поради очевидни причини Договорът от Прюм се сравнява с Шенгенското споразумение от 1985 г. и Шенгенската конвенция от 1990 г. Участват почти същите страни, темата е подобна, а и съществува тясна връзка със сътрудничеството в рамките на ЕС ⁽¹⁵⁾. Въпреки това е налице фундаментална разлика с Шенген. Понастоящем съществува европейска правна рамка, която позволява на Европейския съюз да регулира засегнатите въпроси и имаше действителни планове за използването за (основните) области, включени в Договора от Прюм. По-конкретно, по времето, когато бе сключен Договорът от Прюм, Комисията изготвяше предложение за рамково решение на Съвета ⁽¹⁶⁾.
14. Въпреки всичко заинтересованите държави-членки се спряха върху варианта с многостранен договор, който да им позволява да заобиколят деликатния въпрос за приемането на законодателство в третия стълб чрез единодушно съгласие. Също така те избегнаха съществените и процедурни изисквания за засилено сътрудничество, залегнали в членове 40, 40А, 43 и 43А от Договора за ЕС ⁽¹⁷⁾. Всичко това е все по-важно, тъй като процедурата по укрепване на сътрудничеството бе задължителна, ако участват поне осем държави-членки. Въпреки това едва седем държави-членки подписаха Договора от Прюм, но впоследствие те подканяха други държави-членки да се присъединят. Могат да се намерят доводи, че Конвенцията от Прюм нарушава законите на Европейския съюз, поради горепосочените причини. Въпреки това този аргумент основно е от теоретичен характер в рамката на третия стълб с ограничените правомощия на Комисията да осигурява зачитането на правото на Европейския съюз от страна на държавите-членки и ограничените компетенции на Съда на Европейските общности, както и на други съдилища.
15. При сегашната ситуация 15 държави-членки поеа инициативата с цел да заменят Договора от Прюм с решение на Съвета. Въпреки че формално не се изключва, а и не може да се изключи възможността от промяна на естеството на разпоредбите, очевидно държавите-членки, които представиха инициативата, целят да не допуснат съществени промени. Целта произлиза от факта, че седемте страни по Прюм точно са прилагали Договора от Прюм в националните си закони (или са достигнали до напреднал етап от прилагането му) и не искат да изменят отново националните разпоредби. Целта е илюстрирана от начина, по който процедира германското председателство на Съвета. Например сроковете за приемане са строго определени и инициативата няма да бъде разглеждана от работна група на Съвета, а само от Комитета по член 36 (Координационен комитет, съставен от високопоставени служители въз основа на член 36 от Договора за ЕС).
16. В резултат другите държави-членки в действителност нямат думата при определянето на правилата. Те единствено могат да избират дали да участват или не. Тъй като в третия стълб се изисква единодушие, ако една държава-членка не одобри текста, в резултат може да се получи така, че другите държави-членки да действат въз основа на процедурата на засилено сътрудничество.

⁽¹⁴⁾ Освен първия опит за обмен на информация между Германия и Австрия, споменат в точка 33.

⁽¹⁵⁾ По времето на Шенген, сътрудничеството в рамките на Европейската икономическа общност. Договорът от Прюм често е определян като Шенген III.

⁽¹⁶⁾ Предложението (споменато в точка 3) бе прието от Комисията след приемането на Договора от Прюм.

⁽¹⁷⁾ Съгласно тези членове *inter alia* се изисква участие на Комисията и на Европейския парламент и трябва да се гарантира, че се прибягва до засилено сътрудничество единствено като последна мярка.

17. Тази ситуация също така влияе на демократичната легитимност на инициативата, тъй като становището на Европейския парламент съгласно член 39 от Договора за ЕС трудно може да има последствия за определянето на правилата. Настоящото становище също може да има само ограничен действие.
18. ЕНОЗД изразява съжаление, че е била следвана тази процедура. Тя отрича каквато и да е нужда от демократичен и прозрачен законодателен процес, тъй като в нея дори не се зачитат вече ограничените правомощия по третия стълб. На този етап ЕНОЗД отчита факта, че процедурата вече е избрана и следователно настоящото становище по-нататък ще се съсредоточи основно върху същността на инициативата.
19. Най-накрая ЕНОЗД отбелязва факта, че инициативата предвижда като правен инструмент решение на Съвета, а не рамково решение на Съвета, въпреки че инициативата е свързана с целта на сближаване на законодателствата и подзаконовите актове на държавите-членки. Изборът на този правен инструмент може да се свърже с възможността за предприемане на мерки за прилагане чрез квалифицирано мнозинство в случай на решения на Съвета по силата на член 34, параграф 2, буква в) от Договора за ЕС. Член 34 от инициативата се занимава с тези мерки за прилагане.
20. ЕНОЗД препоръчва да се добави изречение към член 34 от инициативата за решение на Съвета, което да гласи, както следва: „Съветът се консултира с ЕНОЗД преди приемането на подобни мерки за прилагане“. Очевидна е причината за това изменение. Мерките за прилагане най-често ще засягат обработката на лични данни. Освен това, ако Комисията не поеме инициативата за подобни мерки, не се прилага член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001.
21. В този контекст следва да се отбележи, че седемте държави-членки, които подписаха Договора от Прюм, също така на 5 декември 2006 г. сключиха споразумение за прилагане, съдържащо необходимите разпоредби за административното и техническо осъществяване и прилагане на договора⁽¹⁸⁾. Може да се приеме, че това споразумение за прилагане ще служи за модел на мерките за прилагане по член 34 от инициативата за решение на Съвета. Настоящото становище ще се позове на това споразумение за прилагане дотолкова, доколкото то може да допринесе за по-доброто разбиране на самата инициатива.

IV. Инициативата и принципът на достъпността

22. Принципът на достъпността може да се разглежда като важно средство за изграждането на пространство на свобода, сигурност и правосъдие без вътрешни граници. Свободният обмен на информация между правоприлагащите органи е важна стъпка при справянето с териториалните ограничения при борбата с престъпността, произлизащи от вътрешните граници, които все още съществуват при разследвания.
23. Според програмата от Хага този принцип означава, „че в рамките на целия Съюз служител от правоприлагащите органи на дадена държава-членка, който има нужда от информация, за да изпълнява задълженията си, може да я получи от друга държава-членка и че правоприлагащият орган в другата държава-членка, който съхранява информацията, я предоставя за заявената цел (...)“. Освен това програмата подчертава, че „методите за обмен на информация следва да използват пълноценно новите технологии и трябва да се приспособят към всеки вид информация, където е уместно, чрез взаимен достъп или оперативна съвместимост на националните бази данни или директен (онлайн) достъп“.
24. На този фон инициативата предприема само малка крачка напред. Нейнатите амбиции са далеч по-малки в сравнение с тези в предложението на Комисията за рамково предложение на Съвета относно обмена на информация съгласно принципа на достъпността. Инициативата може да се квалифицира като стъпка напред към достъпността, но не осъществява *stricto sensu* принципа на достъпността. Допълва другите мерки, целящи да улеснят обмена на информация в правоприлагането, като например Рамково решение 2006/960/ПВР на Съвета от 18 декември 2006 г. относно улесняване обмена на информация и разузнавателни данни между правоприлагащите органи на държавите-членки на Европейския съюз⁽¹⁹⁾, което трябва да гарантира, че информацията и разузнавателните сведения се предоставят на другите държави-членки при поискване.

⁽¹⁸⁾ Това споразумение може да се намери в документ на Съвета 5473/07 от 22 януари 2007 г.
Вж.: <http://www.statewatch.org/news/2007/jan/prum-implementing-agreement.pdf>

⁽¹⁹⁾ ОВ L 386, 29.12.2006 г., стр. 89. Това рамково решение е прието по инициатива на Швеция.

25. В становището си относно предложението на Комисията ЕНОЗД се застъпи за идеята, че принципът на достъпността следва да се прилага чрез по-внимателен, постепенен подход. При такъв подход видовете данни, обменени съгласно принципа на достъпността, следва да се ограничат и е допустим само непряк достъп чрез индексни данни ⁽²⁰⁾. Подобен постепенен подход позволява на заинтересованите страни да наблюдават ефективността на обмена на информация за целите на правоприлагането, както и последициите за защитата на личните данни на гражданите.
26. Тези наблюдения остават в сила и при сегашната ситуация. ЕНОЗД приветства това, че сегашната инициатива приема този по-предпазлив, постепенен подход като начин на прилагане на принципа на достъпността.
27. Член 5 и член 10 от инициативата могат да се разглеждат като илюстрация на този подход. Те засягат предоставянето на допълнителни лични данни (и друга информация) след откриване на съответствие между ДНК профили и съответно пръстови отпечатьци. И двата случая се регулират от националното законодателство на държавата-членка, до която е отправено искането, включително и правилата за правна помощ. Правното действие на тези два члена е ограничено. Те представляват законово противоречие (с декларативен характер, без да се променя сегашната ситуация), но не прилагат принципа на достъпността ⁽²¹⁾.

V. Необходимост и пропорционалност

28. Ефективният обмен на информация в правоприлагането е ключов въпрос при полицейското и съдебно сътрудничество. Той е от съществено значение за развитието на пространството на свобода, сигурност и правосъдие без вътрешни граници, като информацията да бъде достъпна отвъд националните граници. Необходима е подходяща правна рамка за улесняване на обмена.
29. Друг е въпросът да се определи дали разпоредбите на сегашната инициатива са оправдани от нуждата за борба срещу тероризма и трансграничната престъпност, с други думи, дали са необходими и пропорционални.
30. Първо, на ниво Европейски съюз са предприети редица мерки, за да се улесни обменът на информация в областта на правоприлагането. В някои случаи тези мерки включват създаването на централизирана организация като Европол и Евроюст, или централизирана информационна система като Шенгенската информационна система. Други мерки се отнасят до прекия обмен между държавите-членки като сегашната инициатива. Наскоро бе прието Рамково решение 2006/960/ПВР и като правен инструмент, целящ да опрости обмена на информация в областта на правоприлагането.
31. Като цяло, нови правни инструменти относно полицейското и съдебно сътрудничество следва да се приемат, едва след като се направи оценка на вече съществуващите законодателни мерки, която да води до заключението, че тези съществуващи мерки не са достатъчни. Съображенията на настоящата инициатива не доказват, че е направена пълна оценка на съществуващите мерки. Те споменават Рамково решение 2006/960/ПВР и посочват, че следва да се използват пълноценно новите технологии и че взаимният достъп до националните бази данни следва да бъде улеснен. Точна информация следва да се обмена бързо и ефективно. Това е всичко. Не се споменава, например, обменът на информация между държавите-членки посредством Шенгенската информационна система, която е основен инструмент за обмен на информация между държавите-членки.
32. ЕНОЗД изразява съжаление относно факта, че е дадено начало на сегашната инициатива без същинска оценка на съществуващите мерки относно обмена на информация за целите на правоприлагането и призовава Съвета да включи подобна оценка в процедурата по приемане.
33. Второ, както бе вече отбелязано, Конвенцията от Прюм бе създадена като „лаборатория“ за трансграничен обмен на информация, и по-специално ДНК и пръстови отпечатьци. Това позволи на участващите държави-членки да експериментират с обмена. В деня на издаването на сегашната инициатива за решение на Съвета експериментите още не бяха приложени ефективно в по-широк мащаб, като се изключи първият обмен между Германия и Австрия ⁽²²⁾.

⁽²⁰⁾ Становище на ЕНОЗД от 28 февруари 2006 г. (ОВ С 116, 17.5.2006 г., стр. 8), точка 69.

⁽²¹⁾ Като цяло ЕНОЗД приветства постепенния подход (точка 26). Въпреки това, както ще бъде посочено в точка 37, в този специфичен случай би била за предпочитане една минимална хармонизация на основните елементи от събирането и обмена на различни видове данни.

⁽²²⁾ Резултатите от автоматизираното сравнение на ДНК профили в немските и австрийските ДНК бази данни бяха представени на неформалната среща на министрите по ПВР в Дрезден (14-16 януари 2007 г.) и са публикувани на интернет страницата на Германското председателство (www.bmi.bund.de). Те покриват приблизително ноември и декември 2006 г. Резултатите от този първи обмен споменават внушителен брой от над 2 000 съпадения за два месеца, в някои случаи ясно свързани със сериозни престъпления.

34. ЕНОЗД не е убеден, че първите резултати от този ограничен обмен — за кратък период от време и само с две участващи държави-членки — колкото и интересни да са, могат да се използват за осигуряване на достатъчна емпирична база, за да се направи системата приложима за всички държави-членки.
35. Съществува разлика в мащаба в зависимост от това дали се създава система за обмен на информация между няколко държави-членки, които вече имат опит с ДНК база данни, или се създава система за целия ЕС, включително и за държави-членки, които нямат никакъв опит. Освен това малкият мащаб позволява тесни контакти между участващите държави-членки; тези контакти биха могли също така да се използват за наблюдение на рисковете при защитата на личните данни на засегнатите лица. Още повече малкият мащаб е далеч по-лесен при надзор. Така че, дори и ако самата Конвенция от Прюм да отговаря на принципа за необходимост и пропорционалност, това не значи непременно, че настоящата инициатива следва да бъде оценявана в същия смисъл.
36. Трето, както ще бъде посочено по-нататък в настоящото становище, съществуват големи различия в националните закони на държавите-членки, свързани със събирането и използването на биометрични данни за цели на правоприлагането. Също така националните практики не са хармонизирани. В този контекст следва също да се отбележи, че все още не е приета хармонизирана правна рамка за защита на данните в третия стълб.
37. Инициативата не хармонизира основни елементи от събирането и обмена на различни видове данни, включени в инициативата. Например инициативата не уточнява целите на събирането и обмена. Дали разпоредбите относно ДНК профилите се прилагат при всички престъпления или държавата-членка може да ограничи тяхното прилагане до по-сериозните престъпления? Също така инициативата не е ясна по отношение на кръга от субекти на данни, засегнати от събирането и обмена. Дали базата данни съдържа само (биометричен) материал за заподозрените и/или осъдени лица или също така материал за други субекти на данни като свидетели или други лица, оказали се в близост до местопрестъплението? Според ЕНОЗД, една минималната степен на хармонизация на тези основни елементи би била за предпочитане, също така и за да се гарантира съответствието с принципите на необходимост и пропорционалност.
38. ЕНОЗД стигна до следните заключения. Има ясни признаци, че сегашната инициатива може да е полезен инструмент за полицейско сътрудничество. Тези признаци са още по-явни в светлината на първите опити с Договора от Прюм в Германия и Австрия. Въпреки това изследването на необходимостта и пропорционалността на сегашната инициатива не е лесно за изпълнение. ЕНОЗД изразява съжалението си по повод факта, че сегашната инициатива е предприета без същинска оценка на въздействието, която да вземе предвид наблюденията, направени в тази част на становището. Той призовава Съвета да включи подобна оценка в процедурата за приемане и да разгледа като част от тази оценка други политически възможности ⁽²³⁾ — които евентуално да нарушават правото на личен живот в по-малка степен.
39. ЕНОЗД също така предлага да се включи клауза за оценка в глава 7 от инициативата („Разпоредби за прилагане и заключителни разпоредби“). Такава клауза за оценка би могла да гласи, както следва: „Комисията предоставя на Европейския парламент и на Съвета оценка на прилагането на настоящото решение на Съвета с оглед да се определи дали е необходимо да се приемат изменения на разпоредбите на настоящото решение на Съвета, не по-късно от три години след влизането в сила на решението на Съвета“.
40. Подобна клауза за оценка е особено полезен инструмент в сегашния контекст, където необходимостта и пропорционалността на сегашната инициатива (все още) не са ясно установени и където е въведена система за обмен на информация, обхващаща целия ЕС, въз основа на ограничен опит.

VI. Различни видове данни: ДНК профили, пръстови отпечатащи и данни за регистрация на превозни средства

Общи наблюдения

41. Глава 2, онлайн достъп и последващи искания, прави разграничение между три вида данни: ДНК профили, пръстови отпечатащи и данни за регистрация на превозни средства. Това разграничение води до две общи наблюдения.
42. На първо място трябва да се отбележи, че всички данни, обработени в рамките на решението на Съвета, с изключение на данните съгласно член 13 ⁽²⁴⁾, са лични данни по смисъла на Директива 95/46/ЕО ⁽²⁵⁾ и на други правни инструменти от законодателството на Общността. Според член 2, буква а) от директивата, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на

⁽²³⁾ „Оценка на въздействието върху правото на личен живот.“

⁽²⁴⁾ А може би и неидентифицираните ДНК профили, споменати в член 2, параграф 2 на инициативата.

⁽²⁵⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

идентификация лице; за подлежащо на идентифициране лице се смята това лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификационен номер или един или повече специфични признаци, отнасящи се до неговата физическа, физиологическа, психическа, икономическа, културна или социална самоличност. Предложението за рамково решение на Съвета относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателно-правни въпроси, което след като се приеме, би било приложимо по отношение на обмена на информация по силата на сегашната инициатива, използва същото определение. ЕНОЗД изразява съжалението си по повод на факта, че инициативата не дава определение за лични данни и предлага, с оглед постигане на юридическа яснота, да се включи подробно определение в член 24.

43. Във всеки случай, според споменатото в предишната точка определение без съмнение базите данни, съдържащи само ДНК профили и справочни данни от файлове с ДНК анализ и от идентификация на пръстови отпечатъци, се разглеждат изцяло или предимно като бази от лични данни.
44. На второ място, целта на обмена на данни е различна при трите вида лични данни: ДНК профили, пръстови отпечатъци и данни за регистрация на превозни средства. Що се отнася до ДНК, държавите-членки създават и поддържат национални файлове с ДНК анализи за разследване на престъпления (член 2, параграф 1), а при пръстовите отпечатъци те осигуряват наличието на справочни данни от файла за националните автоматизирани системи за дактилоскопична идентификация, създаден за предотвратяване и разследване на престъпления (член 8), а при данните за регистрация на превозни средства обменът обхваща не само предотвратяване и разследване на престъпления, но и дадени други — некриминални — правонарушения, както и целта за поддържане на обществения ред и сигурност (член 12, параграф 1).
45. По същия начин обменът и достъпът до ДНК и данни за пръстови отпечатъци подлежат на по-строги гаранции в сравнение с обмена и достъпа до данни за регистрация на превозни средства. Що се отнася до ДНК данните и данните за пръстови отпечатъци, достъпът първоначално е ограничен до справочни данни, от които субектът на данните не може да бъде пряко идентифициран. Инициативата предвижда принципа за разделяне на две различни бази данни между биометрични данни от една страна и текстови идентификационни данни, от друга. Достъпът до втората база данни е възможен единствено при „съвпадение“ в първата. Подобно разделение между базата данни не съществува за данните за регистрация на превозни средства, където се предоставя автоматизиран и пряк достъп и не се изисква дублиране на бази данни.
46. ЕНОЗД подкрепя това степенуване и го намира за полезен инструмент за защита на субектите на данни: колкото по-чувствителни са данните, толкова по-ограничени са целите, за които могат да се използват, и толкова по-ограничен е достъпът. В конкретния случай с ДНК, потенциално най-чувствителните от личните данни, обхванати от инициативата, данните могат да бъдат обменени само за целите на наказателно съдебно преследване, но не и за предохранителни полицейски действия. Освен това профилите могат да се извличат единствено от некодиращата част на ДНК.

Конкретни наблюдения относно ДНК данните

47. По повод на ДНК данните може да се направи препратка към предишни становища на ЕНОЗД ⁽²⁶⁾. Важно е понятието ДНК данни да бъде ясно дефинирано и да се прави разлика между ДНК профили и ДНК данни, които могат да дадат информация относно генетични характеристики и/или здравословното състояние на лицето. Също така трябва да се вземе предвид напредъка в науката: това което се приема за невинен ДНК профил в определен момент, може на по-късен етап да разкрие много повече информация от очакваното и нужното.
48. Инициативата свежда достъпните данни до ДНК профили, създадени от некодиращата част на ДНК. Въпреки това в текста на инициативата липсват точни определения на ДНК профили, както и процедура за установяване на общи определения съобразно последните открития в науката. Споразумението за прилагане на Договора от Прюм ⁽²⁷⁾ дефинира некодиращата част, както следва: хромозомни зони, които не съдържат генетични сведения, тоест за които не е установено да предоставят информация относно специфични наследствени характеристики. ЕНОЗД предлага в самата инициатива да се включи определение на некодиращата част, както и да се предвиди процедура, с която наистина да се гарантира, че — както в настоящия момент, така и в бъдеще — от некодиращата част не може да се извлича повече информация.

⁽²⁶⁾ Например вж. Становище на ЕНОЗД относно принципа на достъпността, цитирано в бележка 9, точки 59-60.

⁽²⁷⁾ Вж. бележка под линия 18.

49. Инициативата се основава на презумпцията, че съответствието в ДНК профили е ключов инструмент при полицейското сътрудничество. По тази причина всички държави-членки трябва да създадат ДНК бази данни за целите на наказателното правосъдие. Като се вземат предвид разходите за тези бази данни и рисковете от гледна точка на защитата на данните, е необходима цялостна *ex ante* оценка на ефективността на този инструмент. Ограниченият опит при обмена на ДНК данни между Германия и Австрия не е достатъчен.
50. От тази гледна точка ЕНОЗД отбелязва, че инициативата задължава всички държави-членки да създадат национални файлове с ДНК анализ. Важно е да се подчертае, че няколко държави-членки вече са създали национални бази данни с ДНК, докато други държави-членки имат по-малко или нямат никакъв опит в тази област. Най-развитата база данни в Европа (а и в света) е базата данни с ДНК в Обединеното кралство. Тя съдържа над 3 милиона регистрации, което я прави най-пълната база с ДНК профили. Базата данни обхваща лица, които са обвинени в правонарушения, както и такива, които са арестувани или които доброволно са дали проби с цел изключване⁽²⁸⁾. В други страни ситуацията е различна. Например, в Германия се съхраняват профили единствено за лица, които са обвинени в сериозни правонарушения. Може дори да се предположи, че в Германия събирането на ДНК за по-широки цели би било несъвместимо със съдебната практика на Конституционния съд⁽²⁹⁾.
51. ЕНОЗД изразява съжалението си по повод на факта, че инициативата не уточнява категориите лица, които ще бъдат включени в базата данни с ДНК. Подобно уточнение не само ще хармонизира националните разпоредби в областта, — което ще допринесе за ефективността на трансграничното сътрудничество — но и също така ще подсили пропорционалността на събирането и обмена на тези лични данни, при условие, че тези категории лица са ограничени.
52. Свързан с това въпрос, който остава в областта на националното законодателство на държавите-членки, е срокът за съхранение на данни във файловете с ДНК анализи. Националното законодателство може да предвижда профилите, създадени в тези файлове, да се съхраняват, докато е жив субектът на данните, независимо от резултата от съдебната процедура, но може и да предвижда профилите да не се съхраняват, ако лицето не е обвинено и следователно не е осъдено от съда, или пък необходимостта от постоянно съхранение да се преразглежда редовно⁽³⁰⁾.
53. Накрая ЕНОЗД насочва вниманието към член 7, относно събирането на клетъчен материал и предоставянето на ДНК профили. Подобна разпоредба не се предвижда по отношение на пръстовите отпечатащи. Разпоредбата задължава дадена държава-членка, по искане на друга държава-членка и в контекста на провеждащо се разследване или наказателна процедура, да събира и изследва клетъчен материал на дадено лице и впоследствие, при определени условия, да предостави ДНК профила на другата държава-членка. Този член стига твърде далече. Той задължава дадена държава-членка да събира активно (и да изследва) биометричен материал на лице, при условие, че това събиране и изследване бъде разрешено от държавата-членка, която е отправила искането (условие б)).
54. Разпоредбата не само стига твърде далеч, но е и неопределена. От една страна, не съществува ограничение до по-сериозни престъпления, а дори и до заподозрени за престъпления; от друга страна, трябва да се изпълняват изискванията на закона на държавата-членка, която е предявила искането (условие в)), без да се посочи какви могат да бъдат тези изисквания. Според ЕНОЗД е необходимо по-нататъшно разясняване на този член, за предпочитане чрез уточняване на текста на члена. Във всеки случай, принципът на пропорционалност изисква по-ограничено тълкуване на този член.

VII. Рамка за защита на данните

55. В тази част от становището ще се разгледат следните въпроси, свързани със защитата на данните:
- нуждата от обща рамка за защита на данните в третия стълб,
 - примери защо е необходима общата рамка въпреки разпоредбите в глава 6 от инициативата,
 - кратък преглед на самата глава 6.

⁽²⁸⁾ Вж. доказателства, предоставени от комисаря по информационните въпроси на Обединеното кралство на комисията към Камарата на лордовете относно проучването на подкомитет F (Вътрешни работи) на Европейския съюз относно Конвенцията от Прюм (г. 10 от доказателствата). „С цел изключване“ означава изключване на лица от групата на заподозрените за престъпления.

⁽²⁹⁾ Вж. например Решение от 14 декември 2000 г., *BvR 1741/99*, в което използването на ДНК проби при по-малко сериозни правонарушения не бе сметено за съвместимо с принципа на пропорционалност.

⁽³⁰⁾ Вж. относно тази алтернатива член 20, параграф 1 от предложението за решение на Съвета относно създаване на Европейска полицейска служба (Европол), (COM(2006) 817 окончателен) и Становище на ЕНОЗД от 16 февруари 2007 г. (точка 26).

56. Като предварителна забележка ЕНОЗД посочва, че член 1 от инициативата, който описва целта и приложното ѝ поле, не се позовава на глава 6, въпреки че решението на Съвета съдържа глава относно защитата на данните. Ето защо ЕНОЗД препоръчва да се добави подобна препратка към този текст.

Нуждата от обща рамка

57. Както бе заявено по няколко повода ⁽³¹⁾, за ЕНОЗД е важно специфичните правни инструменти, които улесняват обмена на информация в областта на правоприлагането — като сегашната инициатива за решение на Съвета — да не бъдат приемани преди приемането от страна на Съвета на рамка за защитата на данните, с която да се гарантира подходяща степен на защита на данните в съответствие със заключенията на ЕНОЗД в двете му становища по предложението на Комисията за рамково решение на Съвета относно защитата на данни в третия стълб ⁽³²⁾.
58. Правната рамка за защитата на данните е *condicio sine qua non* за обмена на лични данни от правоприлагащите органи, както се изисква по член 30, параграф 1, буква б) от Договора за ЕС и е призната в няколко документа за политиката на ЕС. Въпреки това, на практика, законодателството, улесняващо обмена на данните, се приема преди да е гарантирана подходящата степен на защита на данните. Редът на действие следва да е обратен.
59. Променянето на реда на действие е важно също, тъй като по-подробните правила за защитата на данните в настоящата инициатива, могат да бъдат в разрез с бъдещото общо рамково решение относно защитата на данните в третия стълб, което все още подлежи на обсъждания. Също така не е ефективно да се започне прилагането на разпоредбите за защита на данните, заложили в инициативата — което включва приемане на стандарти за защита на данните и административни процедури, както и определяне на компетентни органи — преди приемането на рамково решение относно защитата на данните, което би могло да съдържа различни изисквания и по този начин би изисквало изменение на току-що приети национални разпоредби.
60. Член 25, параграф 1 от настоящата инициатива сега се позовава на Конвенция 108 на Съвета на Европа, нейния допълнителен протокол от 8 ноември 2001 г. и Препоръка № R (87) 15 относно използването на лични данни в полицейския сектор. Тези правни инструменти, приети от Съвета на Европа, следва да предвиждат минимална степен на защита на личните данни. Въпреки това, както ЕНОЗД вече заяви ⁽³³⁾, конвенцията, с която са обвързани всички държави-членки, не предвижда необходимата точност, както вече бе признато по време на приемането на Директива 95/46/ЕО. Препоръката по своята същност няма задължителен характер.

Примери за нуждата от обща рамка въпреки глава 6

61. Първо, разпоредбите на глава 6 от инициативата имат за цел да надграждат над общата рамка за защита на данните (вж. член 25 от инициативата). Разпоредбите трябва да се разглеждат като *lex specialis*, приложим за защитата на данните съгласно това решение на Съвета. За съжаление, действащата обща рамка на Конвенция 108 на Съвета на Европа и свързаните с нея документи са незадоволителни. Въпреки това намерението само по себе си илюстрира необходимостта от подходяща обща рамка, заложила в рамково решение на Съвета. Но това не е единствената илюстрация за нуждата от подобна рамка.
62. Второ, инициативата включва само част от обработката на лични данни за цели на правоприлагането и обмена на тези данни между държавите-членки. По своя характер глава 6 от инициативата се ограничава до обработката, свързана с обмена на информация, предвидена в инициативата. По този начин се изключват всякакъв друг обмен на друга полицейска или съдебна информация в рамките на приложното поле на инициативата, а именно информация, несвързана с ДНК профили, пръстови отпечатъци и данни за регистрация на превозни средства. Друг пример за частично действие на глава 6 от инициативата се отнася до достъпа за цели на правоприлагането до данни, събирани от частни компании, тъй като инициативата визира обмена на информация между ведомствата, отговарящи за предотвратяването и разследването на криминални престъпления (член 1 от инициативата).

⁽³¹⁾ Вж. наскоро издаденото Становище на ЕНОЗД от 16 февруари 2007 г. по предложението за решение на Съвета относно създаване на Европейска полицейска служба (Европол).

⁽³²⁾ Становища на ЕНОЗД от 19 декември 2005 г. (ОВ С 47, 25.2.2006 г., стр. 27) и от 29 ноември 2006 г., публикувани на интернет страницата на ЕНОЗД.

⁽³³⁾ Вж. например (първото) становище относно предложението на Комисията за рамково решение на Съвета относно защитата на данните в третия стълб, точка 4.

63. Трето, що се отнася до прилагането на разпоредбите на глава 6, текстът на инициативата е двусмислен и следователно му липсва правна яснота. Съгласно член 24, параграф 2 от инициативата, тези разпоредби се прилагат за данни, които се доставят или са били доставени съгласно това решение на Съвета. Според ЕНОЗД тази формулировка гарантира, че се включва прекият достъп до ДНК профили, пръстови отпечатъци и данни за регистрация на превозни средства, както и специфичната ситуация по член 7 от инициативата ⁽³⁴⁾. Освен това без съмнение се включва и предоставянето на лични данни съгласно член 14 („Значителни събития“) и член 16 („Предотвратяване на терористични престъпления“).
64. Въпреки това не е ясно дали глава 6 се отнася единствено до лични данни, които се обменят или са били обменени между държави-членки, или също така се отнася до събирането и обработката на ДНК материал и пръстови отпечатъци в държава-членка съгласно член 2 и член 3 от инициативата. С други думи, дали глава 6 се прилага при личните данни, които са събрани по силата на рамковото решение, но (все още) не са предоставени на властите в други държави-членки. Освен това не е ясно дали предоставянето на допълнителни лични данни след откриване на съпадения между ДНК профили и пръстовите отпечатъци е включено, тъй като от една страна съображение 11 предполага, че предоставянето на допълнителна информация (чрез процедури на взаимопомощ) спада към приложното поле на решението на Съвета, докато от друга страна членове 5 и 10 подчертават, че подобно предоставяне се ръководи от националните закони. Накрая, трябва да се отбележи, че в член 24, параграф 2 се съдържа изключение от приложението на глава 6. Разпоредбите се прилагат, „освен ако не е предвидено друго в предходните глави“. Според ЕНОЗД тази уговорка няма особена стойност — ЕНОЗД не е забелязал никакви противоречиви разпоредби в предходните глави — но въпреки всичко уговорката може да увеличи неяснотата на текста по отношение на приложимостта на глава 6.
65. ЕНОЗД препоръчва в член 24, параграф 2 да се уточни, че глава 6 се прилага при събирането и обработката на ДНК материал и пръстови отпечатъци в държавата-членка и че също се включва предоставянето на допълнителни лични данни в рамките на приложното поле на настоящото решение. Освен това следва да се премахне уговорката „освен ако не е предвидено друго в предходните глави“. Тези разяснения биха гарантирали, че разпоредбите от глава 6 имат последици по същество.
66. Четвърто, характерът на самите разпоредби относно защитата на данните в глава 6 дотолкова, доколкото се основават на традиционната идея за взаимна правна помощ по наказателноправни въпроси, са доказателство за нуждата от обща рамка. Обменът на информация предполага минимално хармонизиране на основните правила за защитата на данните или поне взаимно признаване на националните закони, така че да се избегне нарушаване на ефективността на сътрудничеството от различията в законите на държавите-членки.
67. Въпреки че инициативата предвижда хармонизацията относно някои важни въпроси на законодателството за защита на данните, по други важни въпроси разпоредбите за защитата на данните от глава 6 не хармонизират националните закони, нито пък предвиждат взаимно признаване. Вместо това те разчитат на едновременното прилагане на две (или повече) правни системи: предоставянето на данни доста често е позволено само ако се спазват законите и на предоставящата държава-членка, и на получаващата държава-членка. С други думи, по тези въпроси инициативата не допринася за пространството на свобода, сигурност и правосъдие без вътрешни граници, но именно те дават съдържание на традиционната система за взаимна правна помощ по наказателноправни въпроси, основана на националния суверенитет ⁽³⁵⁾.
68. Според ЕНОЗД този характер на глава 6 не улеснява обмена на лични данни, а увеличава сложността, като се има предвид, че инициативата цели да направи системата на Договора от Прюм приложима за всички 27 държави-членки и тъй като не е приета обща рамка за защита на данните. Например в член 26, параграф 1 се разрешава обработката за други цели само ако това е позволено съгласно националното законодателство и на предоставящата, и на получаващата държава-членка. Друг пример е член 28, параграф 3, в който се заявява, че личните данни, които не би следвало да бъдат предоставяни (или получавани), се заличават. Но откъде получаващата държава-членка има сведения, че тези данни са предоставени неправомерно съгласно законодателството на предоставящата държава-членка? Това може да повдигне трудни въпроси, когато тези теми се отнесат пред националните съдилища.

⁽³⁴⁾ Вж. точка 53 от настоящото становище.

⁽³⁵⁾ Вж. също съображение 11 от инициативата, в което се предвижда държавите-членки „да изискат допълнителна информация чрез процедури за взаимопомощ“.

69. Пето, тази обща рамка за защита на данните е още по-важна, тъй като съществуват големи различия между законите на държавите-членки по съществени наказателноправни въпроси, както и при законите за съдебната процедура по наказателноправни въпроси. Освен последствията за сътрудничеството между властите на държавите-членки, тези различия също така пряко засягат субектите на данни в случаите, когато засягащите ги данните се обменят между властите в две или повече държави-членки. Например, техните ефективни средства за помощ пред съда може да не са същите във всички държави-членки.
70. В заключение предложението хармонизира някои елементи от обмена на данни между компетентните органи и по тази причина включва глава за защитата на данните, но далеч не хармонизира всички гаранции за защитата на данните. Тези разпоредби не са нито всеобхватни (както следва да бъде една обща рамка, *lex generalis*), нито изчерпателни (тъй като липсват важни елементи, както ще бъде показано в точка 75).
71. Очевидно е, че извън приложното поле на инициативата, е необходима обща рамка за защита на данните. Гражданите имат право да разчитат на минимално ниво на хармонизация на защитата на данните, без значение в коя част на Европейския съюз се обработват засягащите ги данни за целите на правоприлагането.
72. Но и в рамките на приложното поле на инициативата има необходимост от такава обща рамка. Инициативата се отнася *inter alia* до събирането, обработката и обмена на потенциално чувствителни биометрични данни като ДНК материал. Освен това кръгът от субекти на данни, който може да се включи в системата, не е ограничен до данни на заподозрени (или обвинени) в специфични престъпления лица. По силата на тези обстоятелства дори още повече следва да се разчита на ясна и адекватна система за защита на данните.
73. В този контекст трябва да се отбележи отново, че не е ясно определено приложното поле на инициативата и на нейната глава 6. Затова е важно с оглед на осигуряването на правната сигурност, личните данни да са добре защитени, независимо от въпроса дали и при какви условия те попадат в приложното поле. Поради същите причини следва да се гарантира съвместимостта между приложимите правила в рамките и извън приложното поле на инициативата.

Разпоредбите на глава 6

74. Разпоредбите относно защитата на данните в глава 6 от настоящата инициатива се прилагат за данни, които се предоставят или са били предоставени съгласно решението. Те се занимават с редица важни въпроси и са внимателно изготвени като конкретни разпоредби въз основа на обща рамка за защита на данните. ЕНОЗД стига до заключението, че като цяло разпоредбите предлагат по същество подходяща защита.
75. Въпреки това в допълнение към вече казаното по отношение на характера на разпоредбите на глава 6, ЕНОЗД установи някои други недостатъци в разпоредбите на глава 6 ⁽³⁶⁾:
- Член 30 относно протоколирането е приложим само при обмен на лични данни, не и при достъп до такива данни за цели на правоприлагането. По-добре би било, ако членът бъде съставен по такъв начин, че да гарантира, че всички дейности, свързани с тези данни, подлежат на протоколиране.
 - Член 31 ограничава правото на информация на субектите на данни до правото да бъдат информирани при поискване. Това изискване противоречи на основния елемент на защитата на данните, а именно контролиращият данните орган да предоставя на субекта, от когото са събрани свързаните с него данни, основна информация относно това събиране, без да е отправено искане за това от страна на субекта на данните ⁽³⁷⁾. Действително субектът на данните в много случаи няма да е осведомен за събирането на неговите данни. Разбира се, упражняването на правото на информация може да подлежи на изключения, условия или ограничения, например за да се защитят интересите на текущо разследване на престъпление, но това не бива да води до изправане на самото право от неговото съществено съдържание, чрез поставяне на общо изискване за молба от страна на субекта на данните ⁽³⁸⁾.

⁽³⁶⁾ Тази точка не съдържа изчерпателен списък на недостатъците, а само споменава по-важните от гледна точка на защитата на данните.

⁽³⁷⁾ Вж. например член 10 от Директива 95/46/ЕО (справка в бележка под линия 25).

⁽³⁸⁾ ЕНОЗД отбелязва, че член 31 се позовава на Директива 95/46/ЕО, докато в инструмент от третия стълб би било по-логично позоваване на приложим в тази област правен инструмент, в случая протокола към Конвенция 108 на Съвета на Европа.

- В глава 6 не се предвижда разграничаване на данните, свързани с различни категории лица (жертви, заподозрени, други лица, чийто данни са включени в базата данни). Подобно разграничаване на категориите лица според степента на участие в престъпление бе включено в предложението на Комисията за рамково решение на Съвета относно защитата на данни в третия стълб и е дори още по-важно в контекста на сегашната инициатива, тъй като разрешава обработката на — в някои случаи чувствителни — лични данни на лица, които не са пряко замесени в престъпление.
 - Вече бе направена една забележка: липсва определение за лични данни ⁽³⁹⁾.
76. ЕНОЗД препоръчва Съветът да отстрани тези недостатъци или чрез изменения на текста на инициативата, и/или като включи тези елементи в рамково решение на Съвета относно защитата на данните в третия стълб. По мнение на ЕНОЗД, първата възможност не води непременно до промяна на самата система за обмен на информация и не противоречи на намерението на 15-те държави-членки, които предприеха инициативата, да не променят основни части от Договора от Прюм.

VIII. Заключение

77. Настоящото становище взема предвид уникалния характер на инициативата, по-специално факта, че не се предвиждат основни изменения в същността на разпоредбите. Предложените от ЕНОЗД изменения служат главно за подобряване на текста, без да се изменя самата система за обмен на информация.
78. ЕНОЗД приветства това, че сегашната инициатива възприема по-предпазлив, постепенен подход като начин за прилагане на принципа на достъпността. Въпреки това изразява съжаление, че инициативата не хармонизира основните елементи от събирането и обмена на различни видове данни, за да осигури и съответствие с принципите на необходимост и пропорционалност.
79. ЕНОЗД изразява съжаление, че сегашната инициатива е предприета без да се направи подходяща оценка на въздействието и призовава Съветът да включи подобна оценка в процедурата по приемане и да разгледа като част от тази оценка други политически варианти — които по възможност да нарушават в по-малка степен правото на личен живот.
80. ЕНОЗД подкрепя подхода на инициативата по отношение на различните видове лични данни — колкото по-чувствителни са данните, толкова по-ограничени са целите, за които могат да се използват и толкова е по-ограничен достъпът до тях.
81. ЕНОЗД изразява съжалението си относно факта, че инициативата не уточнява категориите лица, които ще бъдат включени в ДНК базата данни и не ограничава срока за съхранение.
82. Решението на Съвета не следва да се приема преди да е прието рамково решение на Съвета относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси, в което да се предлага подходящата степен на защита.
83. Разпоредбите относно защитата на данните в глава 6 от инициативата не улесняват обмена на лични данни, а увеличават сложността на този обмен, доколкото те се основават на традиционната идея за взаимна правна помощ по наказателноправни въпроси.
84. ЕНОЗД препоръчва следните поправки по текста на инициативата:
- да се включи в член 1 препратка към глава 6 относно защитата на данни,
 - да се включи определение на не кодиращата част от ДНК, както и да се предвиди процедура, която да гарантира, че — както в настоящия момент, така и в бъдеще — не може да се разкрива повече информация от не кодиращата част,
 - да се уточни текстът на член 7, като се вземе предвид, че принципът на пропорционалност изисква по-ограничено тълкуване на този член,

⁽³⁹⁾ Вж. точка 42 по-горе.

- да се включи определение за лични данни в член 24,
 - да се уточни в член 24, параграф 2, че глава 6 се прилага при събирането и обработката на ДНК материал и пръстови отпечатащи в държавите-членки и че предоставянето на допълнителни лични данни е също включено в рамките на приложното поле на това решение,
 - да се заличи от член 24, параграф 2 уговорката „освен ако не е предвидено друго в предходните глави“,
 - да се измени член 30 относно протоколирането по начин, който да гарантира, че всички дейности по отношение на тези данни подлежат на протоколиране,
 - да се измени член 31, така че да се гарантира правото на информация на субекта на данните без да се е необходимо искане за това от негова страна,
 - да се включи в глава 6 разграничение на данните, свързани с различните категории лица (жертви, заподозрени, други лица, чийто данни са включени в базата данни),
 - да се добави изречение към член 34 от инициативата за решение на Съвета, което да гласи, както следва: „Съветът се консултира с ЕНОЗД преди приемането на подобни мерки за прилагане“,
 - да се включи клауза за оценка в глава 7 от инициативата.
85. В по-общ план, ЕНОЗД препоръчва на Съвета да отстрани недостатъците на инициативата или чрез изменения на текста на инициативата, и/или като включи тези елементи в рамково решение на Съвета относно защитата на данните в третия стълб. От гледна точка на ЕНОЗД, първият вариант (свързан с споменатите в предишната точка елементи) не води непременно до изменение на самата система за обмен на информация и не противоречи на намерението на 15-те държави-членки, предприели инициативата, да не променят основни части от Договора от Прюм.
86. Накрая, настоящото становище следва да бъде упоменато в преамбула на решението на Съвета.

Съставено в Брюксел на 4 април 2007 година.

Peter HUSTINX
Европейски надзорник по защита на данните
